

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8751 van 11 juli 2012
in de zaak A. 205.373/XIV-34.342**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hind Riad
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 juni 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 82.943 van 13 juni 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 juni 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status
van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, heeft geen directe werking in het
Belgische recht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief

rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, niet van toepassing zijn. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) laat de minister of diens gemachtigde toe een latere asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de aanvrager “geen nieuwe gegevens aanbrengt” die ernstige aanwijzingen vormen voor een gegronde vrees voor vervolging. De minister, of in casu de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, kan daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook of die gegevens van aard kunnen zijn om een ernstige aanwijzing voor een gegronde vrees voor vervolging te vormen. Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest in antwoord op de aangevoerde schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dat het niet kennelijk onredelijk of strijdig is met artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet om de relevantie en de bewijswaarde van het voorgelegde stuk ‘prima facie’ te beoordelen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in concreto dat het bestuur zijn bevoegdheid geenszins te buiten gaat door vast te stellen dat de verzoeker niet in staat was aan te tonen door wie, waar en wanneer de opname gefilmd werd en door wie hij precies bedreigd werd, hetgeen de verzoeker op geen enkele wijze heeft betwist. Waar de verzoeker aanvoert dat niet de moeite werd gedaan om hem hieromtrent te ondervragen, wordt in punt 2.23 van het bestreden arrest reeds op deze grief geantwoord. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schendt aldus artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet omdat de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook kan nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf juli tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams